

فصل پنجم

ہنر و ادب

هزمند

دیشب من سرگرم نقاشی کردن بودم که پدرم گفت: «من دوست دارم فرزندم هزمند باشد؛ یک هزمند خوب.»

من با خوش حال گفتم: «پس من برای اینکه هزمند باشم، سعی می‌کنم نقاشی کردن را خیلی خوب یاد بگیرم.»

پدر گفت: «دخترم، هر کاری که با دقت و فکر انجام شود، هنر است؛ مثلًا اگر تو بتوانی سفالگر بشوی و با گل چیزهای زیبا بسازی، هنرمند هستی. قالی بافی هم هنر است. علاّسی هم هنر است؛ پس برای اینکه بتوانی یک عکس خوب بگیری، باید هنرمند باشی.

فرزندم، هنرمند باید خوب فکر کند. با دقت به همه چیز نگاه کند و صبر و حوصله داشته باشد تا در کارهایش موفق شود.»

گوش کن و بگو

۱. به چه کسی هنرمند می‌گویند؟
۲. کدام هنرها با تصویر سروکار دارند؟
۳. کدام یک از هنرها را بیشتر دوست داری؟ چرا؟
- ۴

درست، نادرست

۱. سفالگر با گل چیزهای زیبا می‌سازد.
۲. عکاس با دوربین عکس می‌گیرد.
۳. پدرم گفت: «فقط نقاش‌ها هنرمندند.»
- ۴

واژه‌سازی

بیاموز و بگو

من هنرمند خواهم شد.

او نقاشی خواهد کشید.

از پدرم خواهم پرسیدم.

علی عکاس خواهد شد.

من هنرمندم.

او نقاشی می کشد.

از پدرم پرسیدم.

علی عکاس است.

حالات و بگو

من می آیم.

او رفت.

پروانه نشست.

او از پدرش می پرسد.

پیداکن و بگو

۱. کلمه هایی که با «گر» ساخته شده اند.

۲. کلمه هایی که در آن ها «ه» به کار رفته است.

بازی و نمایش

یکی از هنرهایی را که در درس آمده است، به دلخواه انتخاب و به صورت نمایش اجرا کنید.

بخوان و حفظ کن

من هنرمندم

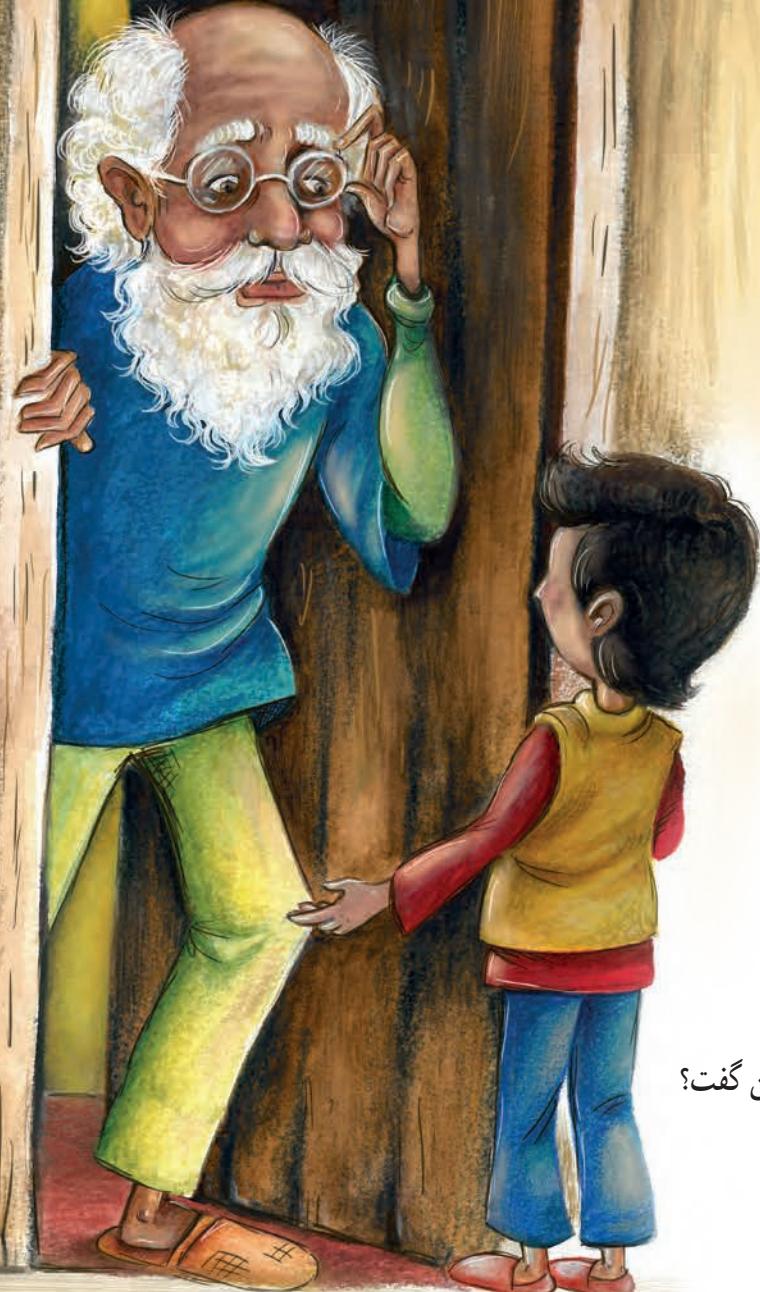
بلدم خستگی ات را به سلامی بکنم
بلدم شاخه گلی را بدهم هدیه به مادر
بلدم آینه باشم، بلدم راست بگویم
بلدم روی لب تو، گل لجند بکارم
بلدم مردم دنیا، همه را دوست بدارم
اشیین علا

حکایت

کودک زیر ک

یکی از دانشمندان
می‌گوید: «روزی در اتاق
خود مشغول کتاب خواندن
بودم. شنیدم در می‌زند؛ رفت
و در را باز کردم؛ بچه‌ی همسایه
بود که آتش می‌خواست. آتشدان
را به او نشان دادم و گفتم: این آتش،
اما چگونه می‌بری؟ تو که ظرفی نداری؟
اندکی صبر کن تا ظرفی بیاورم.» آن
کودک با احترام گفت: «راضی به زحمت
شما نیستم.» تزدیک آتشدان رفت؛ ابتدا
كمی خاکستر سرد برداشت و سپس
مقداری آتش روی خاکستر گذاشت،
آنگاه رو به من کرد و گفت: «این طور» و
بالبی خندان خداحافظی کرد و رفت. من
به هوش آن کودک آفرین گفتم.

* چرا دانشمند به هوش کودک آفرین گفت؟

درس آزاد

گوش کن و بگو

درست، نادرست

واژه سازی

بیاموز و بگو

پیداکن و بگو

بازی، بازی، بازی

یکی از دانشآموزان، نام حیوانی را به دلخواه روی تخته‌ی کلاس می‌نویسد. اعضای هر گروه، حرف‌های آن نام را جدا می‌کنند و در جدولی مانند جدول زیر می‌نویسند. سپس با هر یک از حرف‌ها نام دختر، پسر، شهر، میوه و حیوان می‌سازند. هر گروهی که جدول را زودتر تمام کند، برنده است.

حروف	نام حیوان	نام پسر	نام دختر	نام شهر	نام میوه
پ	پرستو	پوریا	پروین	پل سفید	پرتقال
ل					
ن					
گ					

فردوسی

سال گذشته با پدر، مادر و خواهرم به زیارت امام رضا(ع) رفته بودیم.

پدرم گفت: «در نزدیکی مشهد، شهر قدیمی توس، آرامگاه فردوسی، شاعر بزرگ ایران قرار دارد. خوب است برویم و آنچه از هم بینیم.» چند روز بعد، به توس رفتیم. فاصله‌ی مشهد تا شهر توس زیاد نبود. وقتی به آرامگاه فردوسی رسیدیم، جمعیت زیادی را در آنجا دیدیم. یک نفر راهنا برای ما صحبت کرد. او می‌گفت: «فردوسی سی سال زحمت کشید تا شاهنامه را نوشت. شاهنامه کتاب بالارزشی است که در آن داستان‌های زیادی درباره‌ی ایران و پیلوانان آن می‌خوانیم. رستم بزرگ‌ترین پیلوان داستان‌های شاهنامه است. فردوسی این داستان‌ها را جمع کرد و اثری بسیار عظیم به شعر پیدید آورد تا زبان فارسی را که ما امروز با آن حرف می‌زنیم، زنده نگه دارد.»

راهنا شعرهایی از شاهنامه خواند و با ما خدا حافظی کرد. هنگام برگشتن از توس، پدرم قول داد بعضی از داستان‌های شاهنامه را برایم تعریف کند.

ردای زدل
وردنز دنیز
خ جون
س سرخ
ن خاداد
فر رند
ت در ره
رو خم

درست، نادرست

۱. آرامگاه فردوسی در شهر مشهد قرار دارد.

۲. همه‌ی داستان‌های شاہنامه به شعر است.

۳. فردوسی چهل سال زحمت کشید تا کتاب شاہنامه را نوشت.

..... ۴

گوش‌کن و بگو

۱. شاہنامه‌ی فردوسی درباره‌ی چیست؟

۲. بزرگ‌ترین پهلوان داستان‌های شاہنامه کیست؟

..... ۳

واژه‌سازی

فردوسی شاعر بزرگ ایران است.

فردوسی از بعضی شاعران زمان خود، بزرگ‌تر است.

فردوسی یکی از بزرگ‌ترین شاعران ایران است.

شهر مشهد بزرگ است.

شهر مشهد از توپ، بزرگ‌تر است.

شهر مشهد یکی از بزرگ‌ترین شهرهای ایران است.

حالات و بگو

..... ← ← ← نزدیک ← زیباتر ← زیبا

..... ← ← ← بلند ← ← دور

بیاموز و بگو

ب

من دیروز کتاب را به کتابخانه بدم.
من امروز کتاب را به کتابخانه بدم.
من صبح زود کتاب را به کتابخانه بدم.
من هفته‌ی گذشته کتاب را به کتابخانه بدم.

سال گذشته با پدر و مادرم به مشهد رفته بودم.
پارسال با پدر و مادرم به مشهد رفته بودم.
یک سال با پدر و مادرم به مشهد رفته بودم.
ماه گذشته با پدر و مادرم به مشهد رفته بودم.

الف

حالات و بگو

من پارسال در مسابقه‌ی علمی مدرسه، نفر اول شدم.

..... ■
..... ■

پیداکن و بگو

۱- اسم‌هایی که در درس آمده است.

۲- کلمه‌هایی که در آن‌ها حرف «ش» به کار رفته است.

فکر کن و بگو

۱. چرا مردم میهن ما، به فردوسی احترام می‌گذارند؟

۲. به جز فردوسی کدامیک از شاعران را می‌شناسی؟

کتاب خوانی

۱. نام کتابی که هفته‌ی پیش خواندی، چه بود؟

۲. اگر تو نویسنده‌ی آن کتاب بودی آن را چگونه تمام می‌کردی؟

یک کلاع، چهل کلاع

یکی بود، یکی نبود. غیر از خدا هیچ کس نبود. جوجه کلاعی بود که هنوز پرواز را خوب یاد نگرفته بود. یک روز مادرش، یعنی ننه کلاع، می خواست به دنبال غذا برود. قبل از رفتن به او گفت: «از لانه بیرون نیاتا من برگرم!» جوجه کلاع حرف مادرش را گوش نکرد. وقتی او رفت، جستی زد و از لانه به روی شاخه‌ی درخت پرید. بعد از شاخه‌ی درخت به روی زمین پرید. سپس دوباره جستی زد و روی درخت شست. وقتی دید جست و خیز کردن را بلد است، خیلی خوش حال شد. خیال کرد که پرواز کردن هم به همین راحتی است. بالهایش را باز کرد و خواست از روی درخت به پرواز درآید، اما چند بال که زد، دیگر توانست پرواز کند و با سر، توی بوته‌های خار افتاد. آن وقت هر کاری کرد، توانست از توی خارها بیرون بیاید.

اتفاقاً کلاعی از آنجا می گذشت. چشمش که به جوجه کلاع افتاد، با خودش گفت: «چه کنم؟ چه نکنم؟ بروم بقیه را خبر کنم!»

بعد، بال زد و رفت به کلاع دومی و سومی و چهارمی و پنجمی رسید و گفت: «چه نشسته‌اید که جوجه‌ی ننه کلاع توی خارها افتاده!»

کلاع پنجمی بال زد و رفت به کلاع ششمی و هفتمی و ... دهمی رسید و گفت: «چه نشسته‌اید که جوجه‌ی ننه کلاع، توی خارها افتاده و زبانم لال، حتماً نوکش هم شکسته!»

کلاع دهمی اشکش درآمد. پرزد و رفت به کلاع یازدهمی و دوازدهمی و ... بیستمی رسید و گفت: «چه نشسته‌اید که جوجه‌ی ننه کلاع، توی خارها افتاده و نوکش شکسته و زبانم لال، حتماً بالش هم شکسته!»

کلاع بیستمی دو بالش را توی سر خودش زد و پرکشید. به کلاع بیست و یکمی و بیست و دومی و ... بیست و نهمی رسید و گفت:

«چه نشسته‌اید که جوجه‌ی ننه کلاع، توی خارها افتاده و نوکش شکسته و بالش شکسته و زبانم لال، حتماً پرهایش هم ریخته!»

کلاع بیست و نهمی قارقاری کرد و پرزد و رفت تا به کلاع

سی اُمی و سی ویکمی و سی و دومی و... چهلمی
رسید و گفت: «چه نشسته اید که جوجه‌ی ننه کلاع،
توی خارها افتاده و نوکش شکسته و بالش شکسته و
پرهایش ریخته و زیانم لال، دیگر زنده نیست!»

کلاع چهلمی چنان قارقاری کرد که نگو و نپرس! پر زد و رفت و همه‌ی کلاع‌ها را جمع کرد و به دنبال خودش راه انداخت تا به لانه‌ی ننه کلاع بروند و به او سراسلامتی بدهنند.

چهل تا کلاع پر زدند و به سراغ ننه کلاع رفتند اما هنوز به لانه‌ی او نرسیده بودند که جوجه کلاع را دیدند که توی خارها گیر کرده بود و ننه کلاع داشت او را بیرون می‌کشید.

کلاع‌ها، قارقارکنان و با تعجب به هم نگاه کردند. کلاع چهلمی گفت: «این که جوجه کلاع است! نوکش شکسته، بالش شکسته، پرهایش نریخته، زنده است و توی خارها گیر کرده!»

کلاع پنجمی گفت: «من خیال کردم نوکش شکسته!»

کلاع دهمی گفت: «من خیال کردم بالش شکسته!»

کلاع بیستمی گفت: «من خیال کردم پرهایش ریخته!»

کلاع بیست و نهمی گفت: «من خیال کردم از بین رفته!»

آن وقت هر چهل کلاع به ننه کلاع کمک کردند که جوجه‌اش را از توی خارها بیرون بکشد. بعد هم به هم قول دادند درباره‌ی آن چیزی که آگاهی ندارند، حرفی نزنند، تا خبرها «یک کلاع، چهل کلاع» نشود.

❖ درک و دریافت

۱- وقتی جوجه کلاع حرف مادرش را گوش نکرد، چه شد؟

۲- «یک کلاع، چهل کلاع» یعنی چه؟

